

Hiob 4

Septuaginta (LXX)

- 1 ὑπολαβὼν δὲ ελιφας ὁ θαιμανίτης λέγει
- 2 μὴ πολλάκις σοι λελάληται ἐν κόπῳ ἰσχυρὸν δὲ ῥημάτων σου τίς ὑποίσει
- 3 εἰ γὰρ σὺ ἐνουθέτησας πολλοὺς καὶ χεῖρας ἀσθενοῦς παρεκάλεσας
- 4 ἀσθενοῦντάς τε ἐξάνεστησας ῥήμασιν γόνασίν τε ἀδυνατοῦσιν θάρσος περιέθηκας
- 5 νῦν δὲ ἦκει ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἦψατό σου σὺ δὲ ἐσπούδασας
- 6 πότερον οὐχ ὁ φόβος σου ἐστὶν ἐν ἀφροσύνῃ καὶ ἡ ἐλπίς σου καὶ ἡ ἀκακία τῆς ὁδοῦ σου
- 7 μνήσθητι οὖν τίς καθαρὸς ὢν ἀπώλετο ἢ πότε ἀληθινοὶ ὁλόρριζοι ἀπώλοντο
- 8 καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα οἱ δὲ σπεῖροντες αὐτὰ ὀδύνας θεριοῦσιν ἑαυτοῖς
- 9 ἀπὸ προστάγματος κυρίου ἀπολοῦνται ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτοῦ ἀφανισθήσονται
- 10 σθένης λέοντος φωνὴ δὲ λεαίνης γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη
- 11 μυρμηκολέων ὤλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βορὰν σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον ἀλλήλους
- 12 εἰ δέ τι ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγόνει ἐν λόγοις σου οὐθὲν ἂν σοι τούτων κακὸν ἀπήνητησεν πότερον οὐ δέξεταί μου τὸ οὖς ἐξαΐσια παρ' αὐτοῦ
- 13 φόβοι δὲ καὶ ἡχὼ νυκτερινὴ ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους
- 14 φρίκη δέ μοι συνήνησεν καὶ τρόμος καὶ μεγάλως μου τὰ ὀστέα συνέσεισεν
- 15 καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν ἔφριξαν δέ μοι τρίχες καὶ σάρκες
- 16 ἀνέστην καὶ οὐκ ἐπέγνων εἶδον καὶ οὐκ ἦν μορφὴ πρὸ ὀφθαλμῶν μου ἀλλ' ἡ αὔραν καὶ φωνὴν ἤκουον
- 17 τί γάρ μὴ καθαρὸς ἔσται βροτὸς ἐναντίον κυρίου ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἁμεμπτος ἀνὴρ
- 18 εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιὸν τι ἐπενόησεν
- 19 τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας πληίνας ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἔσμεν ἔπαισεν αὐτοὺς σιτὸς τρόπον
- 20 καὶ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας οὐκέτι εἰσὶν παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθῆσαι ἀπώλοντο
- 21 ἐνεφύσησεν γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐξηράνθησαν ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν

